

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΝ.

Ἐφ' ὅσον ἡ παρ' ἡμῖν στοιχειωδεστάτη βιομηχανικὴ πρόδοσις δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς τελείωσιν καλλιτεχνικῶν ἐν γένει προϊόντων, πολλῶν ἀξιοῦν ἐπαίνων τυγχάνουσιν οἱ ἐν εὐρωπαϊκοῖς κέντροις ὀλιγάριθμοι ἐκεῖνοι ἐμογενεῖς, οἵτινες διὰ μυρίων θυσιῶν καὶ φιλοτιμίας ἀγαστῆς συντελοῦσι μακρόθεν εἰς τὴν μόρφωσιν καλλιτεχνικῆς τινος παρ' ἡμῖν ἀγωγῆς. Εἷς ἐκ τούτων καὶ ὁ ἐν Λειψία κ. Ἰ. Δ. Νεράντζης ἐξέδωκεν ἀπὸ ἔτους ἀρξάμενος καὶ πρὸ τινος συμπληρώσεως πλήρη σειρὰν λαμπρῶν λιθογραφικῶν εἰκόνων εἰς μέγα σχῆμα (48, 55 ἑκατοστ. τοῦ μέτρου), πασῶν προσωπογραφικῶν τοῦ Ἀγῶνος καὶ συγγρόνων ἐξεχουσῶν ἐκ τῶν καθ' ἡμῆς προσωποποιήσεων. Τὰ λιθογραφήματα τοῦ κ. Νεράντζη ἀνθαμιλλῶνται πρὸς τὰ τελειότερα τῶν ἐγγωρίων προϊόντων τοῦ εἴδους, πρὸς σύστασιν δ' αὐτῶν καταληπτὴν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρωμεν, ἵτι κατ' οὐδὲν ὑπολείπονται ἀλλ' ὑπερτεροῦσι μάλιστα τῶν ἐντελεστέρων φωτογραφημάτων. Ἐκ τῆς ἐθνικῆς ταύτης συλλογῆς ἀποσπῶμεν τὰς ἐξῆς εἰκόνας: Γεώργιος Α', βασιλεὺς τῶν Ἑλλ., Ὀλγα ἡ Βασίλισσα, Χαρίλαος Τρικούπης, Θεόδωρος Δηλιγιάννης, Μάρκος Βότσαρης, Γεώργιος Καραϊσκάκης, Ὀδυσσεὺς Ἀνδρουτσός, Πετρουμπεης Μαυρομυχάλης, Κ. Κανάρης, Α. Ὑψηλάντης, Ἰωάν. Καποδίστριας, Ὁδων Α'. Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, Ἀμαλία ἡ Βασίλισσα, Ἀλέξ. Μαυροκορδάτος, Α. Μιαούλης, Κ. Τζαβέλας, Κωνσταντῖνος ὁ Διάδοχος, Θεόδωρος Γρίβας, Κυριακούλης Μαυρομυχάλης, Κωνστ. Μεταξῆς, Χατζῆ Χρήστος κτλ.

Ἐκάστη τῶν εἰκόνων τούτων πωλεῖται ἀντὶ ἐνὸς μόνον φράγκου, προπληρωτέου, ἅμα δὲ τῇ παραλαβῇ τοῦ ἀσημέντου τούτου ἀντιτίμου ἀποστέλλεται ἐντεῦθεν ἡ εἰκὼν ἐλευθέρᾳ ταχυδρομικῶν τελῶν, ἰσχύουσι δ' ἐν γένει διὰ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα αἱ αὐταὶ καὶ διὰ τὴν „Κλειῶ“ εὐκολίαι, ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι τοῦ ἐξωφύλλου ἀναγεγραμμένα. Πιστεύομεν ἡ συλλογὴ αὕτη ν' ἀντικαταστήσῃ τὰς ἐν Ἀνατολῇ ἀνηρημένους δημοσίᾳ τε καὶ κατ' οἶκον γελωτογραφίας, τὰ ἀπαίσια ἐκεῖνα εἰκονίσματα τῶν προσφιλεστέρων καὶ σεβασμιωτέρων τοῦ ἔθνους προσώπων καὶ πάσης φιλοκαλίας ἐξαμβλωτικά.

* * *

Καθὼς ἐπ' ἐσχάτων ἤρχισαν πάλιν νὰ γίνονται ποικίλαι καὶ σημαντικαὶ μεταβολαὶ εἰς τὰ διάφορα τῶν ὅπλων συστήματα, οὕτω καὶ τὰ διάφορα πυριτιδοποιεῖα ἀκαμάτως κατέγειναν, ὅπως παρασκευάσωσι νέον, τελειότερον, φονικώτερον δηλ. εἶδος πυρίτιδος: Τὰ πειράματα, τὰ ὁποῖα ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ Ἐργαστασιάρχου Rottweil, ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας. Τὰ πλεονεκτήματα τῆς νέας πυρίτιδος ἐν σχέσει πρὸς τὴν τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ πυρίτιδα εἶνε πολλὰ, τὰ δὲ κυριώτερα ἡ μείζων πρὸς ἀνάφλεξιν

ταχύτης, ἡ σπουδαία ἐλάττωσις τοῦ παραγομένου καπνοῦ ὡς καὶ τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ πρὸς πλήρωσιν τοῦ ὅπλου. Τὴν μεγίστην ὅμως σπουδαιότητα ἐνέχει τὸ ἄλλο τῆς πυρίτιδος προσόν, ὅτι δὲν ἐπενεργεῖ ἐπὶ τῶν παρειῶν τοῦ σωλῆνος, οὐδὲ θερμαίνει αὐτὸν ὑπὲρ τὸ δέον καὶ μέχρι διαρρήξεως. Τὸ ζήτημα εἶνε τώρα, ἂν ἡ νεωστὶ ἐφευρεθεῖσα βροτολογὸς κόνις ἀντέχει εἰς τὴν ἐπενέργειαν τῆς ἀτμοσφαιράς, καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον.

* * *

Ἀπὸ τίνος γίνεται σπουδαία σκέψις ἐν Βιέννῃ ὅπως εὐρυνθῇ τὸ ἐν τῇ πόλει ἐκεῖνῃ Ἀνατολικὸν Μουσεῖον καὶ μεταβληθῇ εἰς „Γενικὸν αὐστριακὸν μουσεῖον τοῦ Ἐμπορίου“. Κύριος σκοπὸς τῆς ιδρύσεως τοιούτου Καταστήματος ἔσται ἡ διαφώτισις τῶν ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ βιομηχάνων καὶ ἐμπόρων περὶ τῆς πορείας τῶν ἐργασιῶν, συναλλαγῶν καὶ ἐν γένει πάσης ἐμπορικῆς ὑποθέσεως ἐν ξέναις χώραις καὶ ἡ διευκόλυνσις τῆς πρὸς αὐτὰς συναφείας καὶ ἐπικοινωνίας. Τὸ μουσεῖον τοῦτο δὲ παρέχῃ τὰ μέσα πρὸς σπουδὴν τοῦ πρακτικοῦ καὶ στατιστικοῦ μέρους τῆς παγκοσμίου ἐμπορικῆς κινήσεως, ὑποδεικνύον ἅμα ποῖα εἶνε τὰ ἀλλαχού σπάνια καὶ περιζήτητα ἐμπορικὰ ἀντικείμενα καὶ ὑπὸ τίνος ὅρους δύνανται ἐκεῖ οἱ αὐστριακοὶ βιομήχανοι νὰ ἐπιχειρήσωσιν οἰονδήποτε συμφέροντα ἀνταγωνισμῶν. Ἡ Διεύθυνσις αὐτοῦ δὲ συνεννοῖται διαρκῶς πρὸς τὰ ἀπανταχοῦ αὐστριακὰ προξενεῖα καὶ δὲ ἔχῃ ἐπίσημον χαρακτῆρα, κύριον δ' αὐτῆς μέλημα ἔσται ἡ δημιουργία κέντρου, ὅθεν δι' ἐμπείρου ὑπηρεσίας δὲ παρέχονται αἱ ἀσφαλέσταται καὶ βασιμωτάται πληροφορίες περὶ τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας.

* * *

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς γαλλικῆς βιομηχανίας ἐν τῇ τέχνῃ φαίνεται, ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη σημαντικῶς ὑπελείφθη κατὰ τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν ζωτικότητα τῆς ὁμοίας βιομηχανίας ἄλλων τῆς Εὐρώπης χωρῶν. Ἀκριβὲς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐγράφησαν ἐσχάτως οὐκ ὀλίγα ἐν τινι ἐκδόσει, ἀπευθυνθεῖσα πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν καλῶν τεχνῶν τῆς Γαλλίας. Ὁ εἰρηγητὴς διαρεῖ τὴν ἀπὸ τοῦ 1880 μέχρι τοῦ 1885 γενομένην ἐξαγωγὴν εἰς δύο μέρη καὶ συμπεραίνει, ἵτι πρὸ πάντων ἡ γερμανικὴ καὶ ἡ αὐστριακὴ καλλιτεχνικὴ βιομηχανία ἀνεδείχθησαν ἀπὸ τίνος ἐπικίνδυνου τῆς γαλλικῆς ἀντίπαλοι. Ἡ ἐπίσημος γαλλικὴ ἐκδοσις ἐπιλέγει, ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν πρέπει πλέον νὰ χάνωσι καιρὸν καὶ ἀπαιτεῖ, ὅπως ἡ Γαλλία βαδίσῃ ἐπὶ τὰ ἔχνη τῆς Γερμανίας καὶ καταβάλλῃ μείζονα προσοχὴν εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν ἀνάπτυξιν καὶ μόρφωσιν τῶν ἐργατῶν, διὰ νὰ προφυλαχθῇ εἰς τῶν σπουδαιωτέρων τῆς βιομηχανίας κλάδων ἀπὸ ἀναποδράστου καὶ ἐντελοῦς παραγκωνισμοῦ.

Η ΣΥΡΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Ἀφ' οὗ ὁ κόσμος ὅλος, καὶ μάλιστα ὁ πλέον εὐπαθὴς ἀπέναντι τῶν ἀτελεστικῶν μεταβολῶν καὶ πραξικοπημάτων τοῦ ἀητητοῦ Συρμοῦ, ἐγκατέλιπε τὴν ἀγλὴν τῶν πόλεων καὶ κατέφυγεν ἢ εἰς ὄρεϊνά καὶ εὐάερα μέρη τῆς μεσογείου, ἢ εἰς δροσεράς καὶ πλήρεις θερινῶν διασκεδάσεων πολίχνους, ἐπῆλθε κατὰ φυσικὸν λόγον μία ἀνάπαυλα, ἄλλως ἀναγκαία, εἰς τὴν ἀδιάκοπον καὶ ἀναταπόνητον σπουδῇ τῶν ἀναριθμήτων συρμικῶν φύλλων, μεθ' ἧς ἀνὰ πᾶσαν ἐβδομάδα ἡ δεκαπενθημερίαν ἐδημοσίεον ὅλας τὰς ἰδιοτροπίας τῆς δεινῆς ἢ δεινῆς ἀριστοκρατίας δεσποίνης. Τὴν σήμερον ἰδιαίτεροι συρμικοὶ ἀνταποκρίται ἀνέλαβον τὸ ἔργον τῶν χειμερινῶν ἐν ταῖς πόλεσι *μοδιεστῶν* καὶ σπουδάζουσι νὰ δώσωσι χρῶμα καὶ ζωὴν εἰς τὰ ἄλλως νῦν ἡρᾶ συρμικὰ ὄργανα δι' ὅσον ἔνεστιν ἐκτενῶν καὶ λεπτομερῶν ἐκδόσεων τοῦ συρμικοῦ ἐν τοῖς λουτραῖς βίου καὶ τῶν ἄλλων νεωτερισμῶν, οἵτινες εἰσάγεται ὅτι δὲ μεταθέσωσι προσεχῶς τὸν θρόνον των ἀπὸ τῆς ἐξοχῆς ἐντὸς τῶν τειχῶν τῶν πόλεων. Καὶ πρῶτον οἱ ὀξυδερκεῖς οὗτοι συρμικοὶ κατὰσκοποι παρετήρησαν, ὅτι αἱ κυρίαι ἤρχισαν νὰ μὴ ἀρέσκωνται πλέον εἰς τὰς τέως ἐν χρῇσει *ὀμβρέλλας*, ἤρχισαν νὰ τὰς περιφρονῶσι καὶ νὰ μὴ ὑποφέρωσι τὴν ἀκαμπτὸν αὐτῶν ἀντίστασιν εἰς ὅλας τὰς ἀποπειράς πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ πολιτεύματος καὶ τῶν νόμων, ὅφ' οὗς ὑπηρετοῦσι τὴν ἀνθρώπινον καὶ μάλιστα τὴν γυναικείαν ἀδυναμίαν. Ἡ συρμομανὴς φαντασία κατῴρθησε πραγματικῶς νὰ ἐπινοήσῃ καινοφανεῖς τινὰς

ὀμβρελλικοὺς τύπους, τοὺς ὁποίους πειράται νὰ καταστήσῃ δυσδιακρίτους ἀπὸ τῶν τέως συνήθων διὰ τῆς ἀμέτρου ἐπισωρεύσεως ἐπ' αὐτῶν πλείστον καὶ καθ' ὑπερβολὴν ζωηρῶν καὶ ἀλλοκότων χρωμάτων, τὰ ὁποῖα ἔτῃς κἀκεῖσε ποικίλλονται, ἀναλόγως πρὸς τὰς μάλλον ἢ ἥττον εὐφραντάςτους ὁρέξεις ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς δεσποίνης, δι' ἀλλοκότων ζωγραφικῶν, καὶ ὅλως πρωτοτύπων κοσμημάτων. Τὰ φαινόμενα ταῦτα ἀναμνησκουσιν εἰς τὸν ἐπισκεφθέντα τὴν Ἰαπωνίαν, ἡ ἀναγνώσαντα διαφόρους ἐκδόσεις περιηγητῶν περὶ τοῦ ἐκεῖ βίου τῶν γυναικῶν, ἰδιοτροπίας, αἵτινες μόνον πέραν τῆς Κιτρίνης θαλάσσης δύνανται ἐπὶ τινὰ χρόνον νὰ χωνευθῶσι, δὲν εἶνε δυνατόν δὲ νὰ ριζοβολήσωσιν εἰς τὰς θερμοκεφάλους γυναικὰς τοῦ πολιτισμένου τῆς Εὐρώπης κόσμου. Τοιαύτας ἰαπωνικὰς ὀμβρέλλας βλέπομεν νὰ φέρωσιν αἱ κυρίαι εἰς τοὺς περιπάτους τῶν παραθαλασσιῶν καὶ ἰαματικῶν λουτρῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐξοχικῶν πόλεων, ὅπου τὸ ἀφρόγαλα τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀριστοκρατίας μεταβαίνει ἀνὰ πᾶν θέρος οὐχὶ πρὸς ἀναφυγὴν καὶ βελτίωσιν τοῦ ὑπὸ τῶν χειμερινῶν ἐξάψεων ἐξηντημένου καὶ κεκμηκότος νευρικοῦ του συστήματος, ἀλλὰ μάλλον χάριν ποικιλίας καὶ ἀλλαγῆς τῶν διασκεδάσεών του. Ἡ θερινὴ θέρη πρὸς τοῦτοι φαίνεται, ὅτι παρεκίνησε ὅχι μόνον τὰς ἀβροδιαίτους κυρίας νὰ μεταμορφώσωσιν ἐπὶ τὸ ἰαπωνικώτερον ἢ κινεζικώτερον τὰς ὀμβρέλλας των, ἀλλὰ καὶ ἀγγλίδας τινὰς, ἐμπείρους θεραπαίνας τοῦ Συρμοῦ, ν' ἀνατρέξωσιν εἰς πολὺ πα-